

Діти вулиці

(профілактика бездоглядності та безпритульності)

Соціальна проблема, яка узагальнено визначається поняттям „ діти вулиці ”, існує в багатьох країнах світу, в тому числі і з високим рівнем соціально-економічного розвитку. Це характеризує явище дитячої бездоглядності і безпритульності як складне й неоднозначне. Біля 130.000 дітей живуть на вулиці в Україні. Безпритульні, самотні та бездоглядні... Більшість з них є жертвами своїх власних родин та байдужості сусідів, влади і суспільства. Вони знаходять притулок у підвалах, на горищах та у шахтах теплотрас... Більшість свого часу вони проводять біля базарів, вокзалів та станцій метро, де вони можуть здобути гроші та їжу. Вони не ходять до школи і мають поганий стан здоров'я. Багато з них потребують негайної медичної допомоги.

Діти - майбутнє кожної держави. На планеті живе близько 2 млрд. дітей. Як найвразливіша частина суспільства вони потребують особливого захисту й піклування. Від ставлення держави до дітей значною мірою залежить її імідж на міжнародній арені.

Проблема дитячої безпритульності та бездоглядності не нова для України. На думку вітчизняних учених, *безпритульність є відображенням політико-економічного й культурного стану соціуму*, закономірним наслідком криз перехідного етапу розвитку країни.

Отже, причинами виникнення такого явища, як дитяча бездоглядність та безпритульність, є: перехід до ринкових відносин, безробіття, зростання цін на товари першої необхідності, зокрема дитячі, отже, й погіршення матеріального благополуччя значної частини населення; втрата поняття про сім'ю як про соціальний інститут, зниження відповідальності батьків за виховання дітей; загострення конфліктів між батьками і дітьми.

ПРОБЛЕМИ БЕЗДОМНИХ

Відомо, що близько 90 % вихованців українських притулків та інтернатів - це соціальні сироти, тобто сироти при живих батьках.

Безпритульні, а також діти з неблагополучних сімей, потрапляючи у притулок,

перебувають там деякий час. Згодом працівники притулку визначають їхню подальшу долю, відправляючи у інтернати, або ж займаючись пошуком прийомної сім'ї. Не секрет,

що у столичних притулках більшість дітей - з регіонів. Отже, ще одне завдання для соціальних працівників - повернути безпритульних у рідні стіни.

На сьогодні в Україні існує багато громадських організацій, які опікуються “ дітьми вулиці ”. Однією із найбільш відомих міжнародних організацій, яка приділяє велику увагу вивченню проблем бездоглядних та безпритульних дітей, є Дитячий фонд ООН (ЮНІСЕФ). Діють в інтересах даної категорії дітей Центр соціальної опіки дитини Міжнародної благодійної фундації “Отчий дім”, Благодійний фонд “ Самарянин ”, Всеукраїнський благодійний фонд Надії і Добра та ін. Однак, кількість і можливості громадських організацій, які займаються проблемами “ дітей вулиць ”, недостатні.

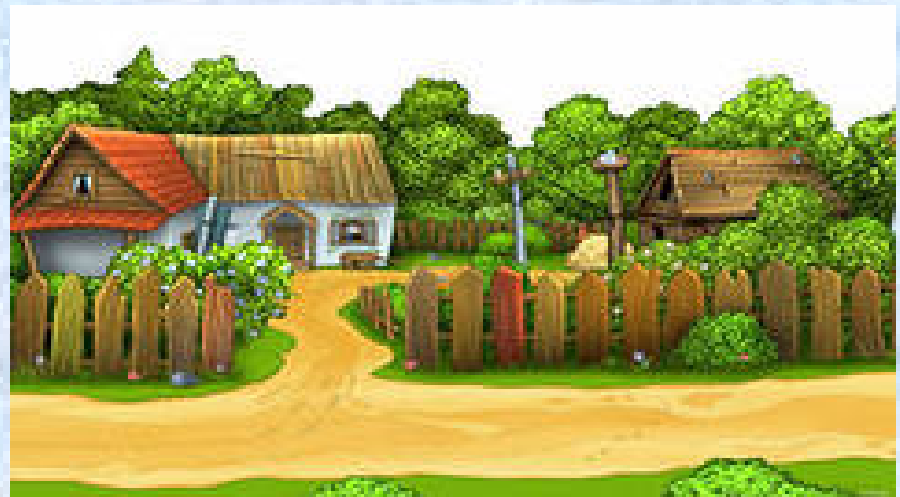

Кожна дитина - це маленька особистість, захист і турбота про яку- найперший обов'язок держави.

Кожна така дитина мріє про родину та домівку.

Твій дім – це рідне
гніздо, в якому ти
зараз відчуваєшся
дитиною і будеш
почуватися нею
завжди. Кажуть, що
дома і стіни
допомагають.

Сім'я – це те місце, де тобі найкраще. Родина – найрідніші люди, які люблять тебе і дбають про тебе. саме тут можна бути впевненим, що кожний член сім'ї докладе зусиль для збереження і зміцнення здоров'я всіх.

**Бережіть та
доглядайте
дітей, адже
вони – це
неповторні
квіти життя.**

